סכנה, מאחורי הגלימה!

חדשות ישראל יוסקוביץ י"ט טבת התשפ"ה

מלכודת השליט"א לבקשת רבנים ואנשי חינוך, 'משפחה' יוצא בעקבות תופעת הכתות והמנהיגים המתחזים

זה קורה במרכזי השכונות והערים החרדיות: מנהיגים כריזמטיים שלוכדים מאמינים ומתחילים לשלוט בחייהם | אחרי שהדבר הפך לתופעה, 'משפחה' מרים את הכפפה וחושף כיצד פועלת השיטה | ניצול ציני, שליטה מוחלטת וניתוק מהמשפחה | כך תצילו את עצמכם וקרוביכם

באחת השכונות הירושלמיות השקטות, מתחוללת בימים אלו דרמה אפלה. כשהמידע הגולמי הגיע אלי, חשבתי שמדובר בבדיה. ככל שהעמקתי בפרטים, גיליתי אמת מטלטלת.

בלב הסערה עומד אברך צעיר, בן תורה, ירא שמיים מרבים. אנחנו נקרא לו י'. חבריו מתארים בן עלייה השוקד על תלמודו; איש דורש ומבקש.

לפני כשנתיים הכיר את ח', אדם כריזמטי, שסחף המוני צעירים שנהרו להרצאותיו. הכיר ונפגע.

ואכן, בחודשים הראשונים ריחף מאושר. "אי אפשר להסביר את זה למי שלא עבר את זה", סיפר לי השבוע. "זאת חוויה רוחנית שמשלבת תחושת שייכות עמוקה. ח' ידע לומר לך את המילה הנכונה ברגע הנכון. כשהייתי במצוקה, או סתם במצב רוח רע, הרעיף עלי תשומת לב שלא קיבלתי קודם בשום מקום אחר. אתה מרגיש שעוטפים אותך; שרוצים בטובתך. גם רוחנית וגם נפשית".

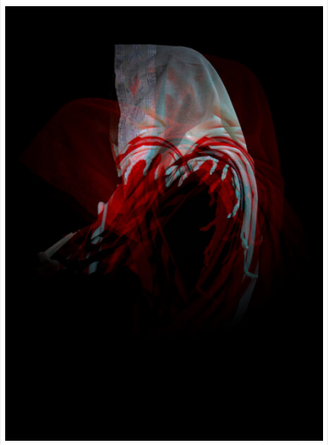

צילום: פלאש 90

עם הזמן, ובלי ששם לב, בעקבות מניפולציות ותהליכים פסיכולוגיים מכוונים שיצר המנהיג, פיתח תלות מוחלטת במנהיג הקהילה. סדר יומו, בקומו ובשוכבו, סבב סביבו. עצמאותו ניטלה ממנו והוא שעבד את ישותו לטובת מאווייו ורצונותיו של הגורו הנערץ. "גרמו לי להאמין שבחוץ כולם מחפשים ברעתי, ורק כאן, בקהילה, רוצים בטובתי".

אלו המסרים שחזרו על עצמם מדי יום, תמידים כסדרם. בדרשות חיזוק, בשיעורי תורה ובשיחות מוסר אישיות שקיים ח' עם חסידיו.

חלפה שנה. בהכוונת מורה דרכו, התנתק מחבריו הקודמים, מקרובי משפחתו, מאנשים שאהב ואהבו אותו. "הוא שלט בנו שליטה קיצונית", מספר י'. כשביקשתי דוגמה, שיתף באירוע בלתי נתפס שהתרחש כשרעייתו נזקקה לטיפול רפואי דחוף. "מציל חיים", כהגדרתו. "הרב כעס שעשינו את

הטיפול בלי ששאלנו אותו לפני כן. הוא אמר לנו: 'חבל שלא התייעצתם, יכולתי להציל את האישה בלי הפרוצדורה הרפואית, והייתם מרוויחים גם תיקון הנפש וגם תיקון הגוף. עכשיו לא בטוח שהטיפול הרפואי יחזיק מעמד לאורך זמן וגם לא הצלחתם להתעלות רוחנית'".

כשהם מפוחדים ותלויים בשיגיונותיו, עם הזמן נותרו השניים מנותקים מהעולם החיצון. מלבדו, לא נותרה להם נפש חיה שתוכל לסייע להם. ברצותו מאיר להם פנים, ברצותו מזעיף סבר. י' ורעייתו הפכו כלי שרת בידיו. כל אשר הורה, עשו; אבוי אם ימרו את פיו.

"ח' דרש מכולם נאמנות מוחלטת והפעיל מערך הלשנות פנימי שבאמצעותו שלט בנו. לדבר לשון הרע עם הרב על חברים בקהילה, זה דבר שבשגרה. ברור שזה מותר", מספרים בני הזוג. "הוא סכסך בין חברים בקהילה, הפריד בין איש לאשתו והצית מלחמות עולם בתוך משפחות. ככה הבטיח שכולנו נהיה תלויים בו".

ואז אירעה התקרית שאותה הם מתארים קו פרשת המים. זה קרה כשבתם הבכורה, מלי בת ה-11, נפלה במדרגות, נפצעה בעין ונזקקה לטיפול רפואי מורכב. מצולקים מהמקרה הקודם, התלבטו בני הזוג אם לספר על האירוע לח', ולבסוף החליטו שלא לעשות זאת. אבל בקהילה כל כך קטנה, שהלשנות לחם חוקה, לא היה סיכוי שההתרחשות תפסח עליו.

המאורע המצער אירע בצהרי יום שלישי. יומיים אחרי, ביום חמישי בלילה, ח' מכנס את שומעי לקחו לשיחה בענייני דיומא. "הוא התחיל בענייני מוסר, פרשת השבוע, ואז עבר לדבר על נושאים פנימיים.

"זה לא היה חדש", הם אומרים. "חלק בלתי נפרד מהדרשות כללו חזרה קבועה על אותם מסרים". כמו מה למשל? שאלתי. "שהאמת הבלעדית נמצאת רק כאן; שכל דבר טוב שקורה להם הוא בזכות הרב; שזאת עבירה חמורה ביותר להעביר ביקורת על הרב ועל החלטותיו; וכמובן, עידוד הלשנות".

רבע שעה, עשרים דקות, לתוך הדרשה, הגיעה תפנית חדה. לאוזני כולם, ח' נוקב בשמות בני הזוג ופונה אליהם ישירות: "שמעתי שהבת שלכם נפלה", הוא אומר. "אתם יודעים למה זה קרה לה? כי גם אתם כל הזמן נופלים, אין לכם משמעת. אתם ממרים את פי, מהרהרים אחריי, עושים מה שעולה על דעתכם".

השניים הוכו בהלם. י' בהיכל בית הכנסת, רעייתו בעזרת הנשים. בלי שסיכמו מראש, הם קמו ועזבו. בדרך החוצה, המשיכו הצעקות. "זה כלל גם איומים קשים", אומרים בני הזוג ומסרבים לפרט.

זה הסיפור הראשון שבו נתקלתי כשהתחלתי לעבוד על התחקיר הזה. אחריו זרמו עדויות קשות, בלתי נתפסות, שמספרות על דפוס התנהגות כשיטת הנהגה: הפחדות ואיומים, נידוי "החוטאים", עידוד הלשנות, ניתוק ממשפחות וחברים מחוץ לקהילה ושליטה קיצונית, אבסולוטית, בחיי משפחות תמימות שנפלו בלשונו החלקלקה. וכל זה, כרגיל במקרים כאלו, תוך שטיפת מוח ושליטה כפייתית על תפיסת המציאות של חברי הקהילה.

"והכי מדהים", מספר לי אדם נוסף, "שאותו ח' היה דורש מחסידיו לנהוג בצניעות ולסגל אורח חיים המקדש את העוני כעבודת השם. נדרשנו גם שלא לצאת לעבוד. היו אברכים שנאמר להם לצאת לאסוף צדקה, כי זה 'שבירת האגו', בעוד הוא עצמו הקפיד על צורת חיים שלא מביישת אנשים מבני המעמד העליון. אנחנו היינו צריכים 'לשרת' את הרב ובני משפחתו.

"היה אסור להעביר ביקורת בשום צורה", מסכם י'. "הוא הרגיל אותנו לחשוב שכל הטוב שאנחנו חווים הוא בזכותו. כשרע לנו, זה כי לא היינו מספיק נאמנים לו".

בעל הניסיונות

קשה להאמין שדברים נוראיים כאלו מתרחשים אצלנו בבית, במרכזי השכונות שלנו. אנשים שנראים מבחוץ מופת של יראת שמיים, מסירים את המסכה מאחורי החומות ומנהלים את חייהם של אנשים לפי גחמותיהם ובהתאם לצרכים האישיים, האגוצנטריים, שלהם.

ח' ממש אינו היחיד. בימים הבאים, ככל שהעמקתי בתחקיר, נחשפו בפניי סיפורים קשים על מספר קהילות נוספות שמאמצות דפוסים שאינם מביישים את מיטב הכיתות ההרסניות שפועלות ברחבי העולם.

זה כולל מאפייני שליטה קיצוניים, הענשות כלכליות, שימוש מרושע בחולשות אנושיות וניצול ציני של נקודות תורפה. באצטלה רוחנית, הם משחרים לטרף ויודעים לזהות את האובייקטים הפוטנציאליים ליפול ברשתם.

לפעמים זאת מצוקה כלכלית, במקרים אחרים אלו אנשים שמגיעים ממשפחות מפורקות, ובחלק לא מבוטל מהסיפורים מדובר באברכים מהשורה שחיפשו מורה דרך לקרבת אלוקים ונפלו למלכודת.

צילום: פלאש 90

ואז, כשהם עמוק בפנים, נאמנים עד כלות, מגיע סיבוב חד בעלייה. התרוממות הרוח מתחלפת באטמוספרה רעילה של פחד ואימה. חברויות נהרסות, משפחות נקרעות, והכל תחת מעטה של ציות עיוור.

נהוג לחשוב שבסוף–בסוף האמת תתגלה והצדק ייעשה. למרבה הצער, זה לא עובד ככה. חלק גדול מהאירועים הטרגיים מתפרשים על פני שנים רבות. עשר, עשרים שנה ויותר. באחת הפרשיות למשל, הגורו המתחזה נתפס, נשפט ונענש, ואחרי כל זה הוא ממשיך גם כיום בפעילותו. מיטב הנוער, מהבתים הכי–הכי במגזר, נלכדים ברשתו.

והנה סיפורו של א"ט ומשפחתו. כזוג צעיר, שבאו מבית חסר אמצעים, נקלעו בראשית דרכם המשותפת להסתבכויות פיננסיות.

"בגלל הקשיים הכלכליים", הוא מספר, "חיפשנו מורה דרך רוחני, לקבל ממנו ברכה ועצה. בהתחלה הלכנו לרבנים מוכרים. אחר כך שמענו שמות של רבנים שלא הכרנו והחלטנו לנסות גם אותם. יום אחד, חמותי המליצה לנו ללכת לאיזה רב מקובל שיש עליו שמועות שהוא עושה ניסים".

אותו "רב", שאנחנו נכנה מ', קיבל אותם בסבר פנים מאירות. "מכיוון שכל כך המליצו לנו עליו, מייד כשבאנו אליו כל ההגנות ירדו. סיפרנו לו הכל מהכל. שיתפנו אותו כבר בפגישה הראשונה בכל פרט של חיינו".

מפגש אחד, ואז עוד אחד, ואז עוד רבים אחרים, עד שהגיע אותו "נס", מופת מדהים, שבזכותו נשבו לחלוטין ברשתו. הסתבכות רפואית כלשהי הריצה את בני הזוג לקבל ברכה מאותו מ'. "היינו צריכים להעביר לו 1,800 ש"ח לפדיון כדי לפתוח את הפתח, את המזל. זמן קצר אחרי שהוא בירך – התחיל להיות בסדר. משם התחילה ההתלהבות, 'וואו, איזה נס'. אי אפשר להתעלם מכזה צדיק".

מה שבא אחר כך, התבקש כמו תוכנית סדורה מהמדריך שעוד לא נכתב על כיתות בהרצה. "בפגישות הוא היה מתקשר עם צדיקים כמו הבעל שם טוב, רבי מאיר בעל הנס, שהיו מעבירים אלינו מסר דרך 'הצדיק' באיזה אזור לנווט את החיים שלנו. הוא היה 'ממקד' אותנו, כי כולנו נמצאים בתקופות של בלבול, בטח כמו היום.

"בפגישות הראשונות זה היה לנו עוצמתי. לי ולאשתי. הרגשה טובה, עם ביטחון. אני הרגשתי שמצאתי את המקום הנכון להתקרב, כי רציתי להתקרב לרוחניות".

עשור של מסירות והתבטלות מוחלטת ימשיכו מכאן. "אני ואשתי עבדנו בעבודות מזדמנות", מספר א"ט. "היינו במצב כלכלי קשה מאוד, עם שני ילדים, והיינו בתסביכים. מהמקום החלש הזה הוא תפס אותנו. בהתחלה ממש עזר לנו ושילם לנו. זה היה נראה כמו מקור של אהבה ואכפתיות. הרב היה מתייחס אלינו בשיעורים, מזכיר את השמות שלנו, וזה מחמיא ונותן הרגשה טובה ושייכות.

"לכאורה היו כמה שיעורים בשבוע: שיעור הלכה, שיעור פרשת שבוע, שיעור מוסר. בפועל, בכל השיעורים הוא היה מטיף לאנשים, מכוון אותם, 'כי חשוב שנשמע את האמת בפנים', והרבה פעמים זה באמצע מעגל של עדרי תלמידים שהוא מטיף לאחד מהם. בתחילה זה היה די עדין, ולאט לאט, עם השנים, הוא נהיה אגרסיבי יותר: 'תסתכלו דוגמה על זה וזה'. וככה משפיל מישהו לעיני כולם.

"כשנקלענו למצבים הישרדותיים של פת לחם, הוא יכול היה לשלוח לנו ארגז מוצרי מזון שהציל אותנו. אני מתאר את כל זה כדי שתבין כמה הכל היה נראה טוב. כי כשאני אומר שהוא השפיל מישהו זה נראה מוזר – 'למה לא ברחתם? הרי הבנתם שמשהו לא בסדר'. לכן אני מנסה להסביר כמה זה לא מובן ומבלבל, וזה בתוך הרבה דברים אחרים שנראים כל כך טובים, והוא עוזר לנו ואפילו דואג לנו כלכלית כשקשה, וזה חושך בתוך אור והמון בלבול".

והיו שם עוצמות. "סעודות משותפות, שירה חסידית, קברי צדיקים, כולם נוסעים ביחד, עולם שלא הכרנו ולא חווינו ולא הבנו מה קורה, רק קיבלנו את זה ב'וואו'. זה היה ביחד, עוצמתי".

ובכל זאת, לא היה מישהו מבחוץ, למשל משפחה קרובה שתנסה להעיר את תשומת ליבכם?

"אני התייתמתי מאבא שלי בגיל צעיר, אמא שלי אלמנה שגידלה לבד הרבה ילדים לאורך שנים, אין לה כוחות להתערב היום. בני המשפחה שלה ניסו קצת אבל לא הקשבנו, והם פחדו שהתערבות גסה מדי תחבל בשלום הבית שלנו, אז הם ויתרו. לכן, היינו די לבד".

צילום: פלאש 90

ואז, כמו בסיפורים דומים, מזג האוויר השתנה. לאט ובטוח, עוד צעד ועוד צעד, סטיית תקן קטנה, זעירה, בוחנת גבולות, ומעבר לעיקול הבא. שום דבר לא קורה ברגע. האסימון ייפול, אם ייפול, כשהם כבר יהיו עמוק בתוך הברוך. "אני ואשתי היינו מסורים מאוד, והייתי הולך ועושה כל מה שהוא צריך ומבקש, והכל בחינם", משחזר א"ט. "חשבנו שזה יביא לנו ברכה. להיות בקרבה של אדם צדיק ולשרת אדם צדיק, זאת זכות. אמרתי שאם זה מה שהקב"ה רוצה אני הולך על זה עד הסוף. אמרתי 'אני נותן הכל בשביל האמת'. הייתי מנקה את בית המדרש בהתנדבות. שעות, ימים, דברים הזויים.

"יום אחד הוא אומר לי לנקות לו את הבית, ואז הוא מגיע עם כפפה לבנה על היד לבדוק בכל מקום שאין שום גרגיר אבק, ואתה אומר לעצמך: 'בטח הוא בוחן אותי כמה אני סבלני וכמה אני בעל אמונה, ואני יודע שצריך לשבור את האגו, ולא לפחד, וצריך לעשות צעדים דרסטיים כדי שהשם יגאל אותנו'. כי על זה היו שיעורים. זה היה נשמע הגיוני, וגם יש לזה בסיס. ככה זה עובד, אתה אומר אולי פה יש ניסיון שאני צריך להתגבר. אבל באיזשהו שלב כל דקה ודקה הופכת להיות ניסיון, וזה לא נגמר. בתחילה יש לך כוח ומרץ, בשלב מסוים המנוע לא יכול לעבוד יותר. אתה לא יכול למצוא את השמחה והיכולת להתקדם. כי הכל 'ניסיון', 'ניסיון', 'ניסיון'. ואתה הופך להיות גמור. כבר אין לך שום חיים חוץ מ'ניסיונות' שהם רק הרצונות של הרב.

"הוא היה משתמש בי בכל דבר, גם כדי להפיץ את המשנה שלו שהקהילה תגדל וגם בשבילו באופן אישי. היה נותן לי לחלק תפילות שהמציא. זה גם מה שגרם לי לחשוב שהמקום הזה טוב. מה הוא בסך הכל רוצה? שעוד אנשים יתפללו ויבואו לכאן ויהיו ברמה רוחנית גבוהה יותר. זה היה נראה לי באמת טוב. המטרה 'להפיץ', 'להפיץ'".

ימים, חודשים, שנים, ו'הניסיונות', רק הולכים ומתגברים. "כל הזמן צריך לעשות עבורו עוד ועוד דברים. בתחילה זה לערוך לו קניות בסופר, אחר כך לנקות לו את הבית, בהמשך זה לקחת את הילדים שלו לבית ספר בבוקר, ואז גם שאשתי תבוא לעזור לאשתו בבישולים ותעשה להם בייבי–סיטר על הילדים, ולא פעם גם באמצע הלילה טלפונים בגלל איזה שיגעון שנכנס בו שהוא חייב עכשיו משהו וצריך לקום ולבצע את המשימה מייד כעת. היינו מסורים אליו ועשינו כל מה שצריך".

"בשיעורים היה עורך השוואות לזמני התנ"ך, הגמרא או הבעש"ט וטען שההלכה התעוותה עם השנים ושיש היום הרבה חוסר הבנה, גם אצל רבנים גדולים. כל מיני דברים מעוותים".

עשור וחצי שימש את מורה דרכו. יום–יום, מ-06:30 בבוקר עד השעות המאוחרות בלילה. הנפש כבר לא יכלה להכיל את זה. "הרגשתי שכל העולם סוגר עלי", הוא מספר בדמעות.

הבריחה לחו"ל

ומתי מגיעה אותה הארה וסופסוף אתה מגלה את האמת?

"היו כמה דברים שהביאו אותנו למה שאני מכנה 'נפילת חומת ברלין'. היינו במצב כלכלי גרוע מאוד. אשתי ואני כבר לא עבדנו, קיבלנו קצבה קטנה מביטוח לאומי, והגענו למצב של מקרר ריק בבית. אין אוכל ממש.

"בשלב מסוים אמרתי לו שאני לא יכול להמשיך ככה ואני חייב לפרנס את הבית. הוא ראה שאני במצוקה אמיתית והבין שאני על סף לעזוב אותו אז פתאום הוא אישר לי לצאת לעבוד, אמר שיש גזרה ושאני חייב לצאת לפרנס את הבית.

"אבל אז, אחרי שכבר מצאתי עבודה והתקבלתי והייתי אמור ממש להתחיל, הוא עצר שוב הכל. הוא אמר שהגזרה שהייתה עלינו, שבגללה חיינו בעוני, התבטלה, ואני לא צריך לפרנס והכסף כבר יבוא ממקור אחר ממש בסוג של נס. שמחתי מאוד. הודעתי למקום העבודה החדש שאני לא מצטרף אליהם וחיכיתי לנס.

"בשלב שאני מחכה וכולי בהתלהבות מחודשת, כי הוא הכניס בי תקווה שעוד רגע הכל הופך להיות טוב, ותהיה לנו פרנסה מאיזה מקור לא ברור, ובטח החיים הקשים שאנחנו חיים אני, אשתי והילדים יהפכו להיות קלים יותר – אני חוזר לשרת אותו נאמנה. אני חוזר לבצע עבורו כל מה שמבקש. עובר יום ועוד יום ועוד יום, ואני שואל אותו מה קורה? ואני צריך לשלם שכירות לדירה, ושוב המקרר ריק, ואני בא אליו בשאלה להבין עד מתי אני אמור לחכות".

נקודת המפנה, ההארה האמיתית שתבזיק לו את האמת העגומה, תפגוש אותו ברגע הזה, כשמאפס למאה הוסרו המסכות. "הטון שלו השתנה בבת אחת. הוא התחיל לאיים עלי שאם אמשיך לשאול אותו ולא לתת אמון מוחלט יחולו עלינו כל הקללות והצדיקים ירדפו אחרינו לכל מקום". א"ט ורעייתו מיכל החליטו שזהו. הם אינם יכולים עוד. הם הבינו שכדי שהם יצליחו לחשוב באופן עצמאי מה באמת נכון להם הם צריכים להתרחק. ארזו את מיטלטליהם, רכשו כרטיסי טיסה וברחו מכאן הכי רחוק שאפשר, לקרובי משפחה בארצות הברית.

רק כשהגיעו לשם, אחרי תקופת מה, נחתו על קרקע המציאות. "שתבין", הוא אומר לי, "אחרי שנים של מסירות, של מה שהוא כינה 'ניסיונות', הבנתי ברגע אחד שהכל היה פייק, מזויף".

ללכת שבי אחריו

ככל שהשמועה על התחקיר המתגבש התפשטה בקרב נפגעי אותן קהילות סגורות, הלכו ונערמו העדויות. היריעה קצרה, באמת קצרה, מלארח כל כך הרבה סיפורים בלתי נתפסים, מזעזעים באנדרסטייטמנט, על אנשים טובים, הכי טובים שהאנושות יכולה להמציא, שפשוט הלכו שבי אחר מקסמי שווא של אנשים חסרי מצפון ולב, נרקיסיסטים של שליטה וכוח, שברוע צרוף פירקו להם את החיים.

צילום: פלאש 90

מה כבר אפשר לומר להורים אומללים שחמש עשרה שנה אינם יכולים לדבר עם ילדיהם? אנשים טובים, שהבן נכנס לישיבה של "רב" כריזמטי כלשהו ומאז אבד הקשר איתו. הנ"ל השתלט על חייו, ניתק אותו מבני משפחתו, אסר עליו להשתתף בשמחות משפחתיות, בסעודות חג. ניתוק מוחלט.

אני חוזר ומדגיש: מדובר בהורים יראים ושלמים, משפחה של בני תורה מהליגה הנבחרת של הציבור החרדי. אין כאן שום סיבה ועניין לנתק את הילד מהוריו. לא רוחנית ולא בכלל. בדקתי לעומק את הדברים: ניתוק לשם שליטה.

הם, כמובן, אינם היחידים. כל תלמידי הישיבה, שכיום כבר מכונה "קהילה", נותקו מבני משפחותיהם.

לנשואים, לקח את כרטיסי האשראי שהיו צריכים להיות מופקדים אצלו, לכאורה כדי לסייע להם שיהיו פחות עסוקים בעולם הגשמי, אבל הוא השתמש בהם כרצונו. "הוא גנב להם מאות אלפי שקלים", מספר לי אדם נוסף שמכיר מקרוב את ההתרחשויות.

"ההורים שם מוזמנים לשמחות כאילו הם אורחים", מוסיף חבר קהילה לשעבר שנמלט משם לפני כשנתיים. "הוא עושה את הכל בשם הרוחניות; הכל שם נורא קיצוני. יש להם 'מנהגים' ו'חומרות' מיוחדות. הוא אוסר עליהם דברים שגרתיים שנדרשים לקיום החיים, כשהוא עצמו מנהל אורח חיים ראוותני מאוד".

"כמות הדיווחים שאנחנו מקבלים לאחרונה על תופעת הכיתות במגזר החרדי כל כך גדולה, שאין ברירה אחרת וחייבים להזהיר את הציבור על הסכנה העצומה", מספרת הגב' רחל ליכטנשטיין, מנכ"לית 'המרכז הישראלי לנפגעי כתות'. "לצערי, זה חוצה את כל הסקטורים: אשכנזים, ספרדים, ליטאים, חסידים. כולם צריכים להיות מודעים לתופעה המסוכנת הזאת".

'המרכז הישראלי לנפגעי כתות', שסייע לנו בהשלמת הפאזל התחקירי שלפניכם, מנוהל על ידי צוות מומחים מהשורה הראשונה. תכלית פעילותו, נועדה לתת מענה לנפגעי כיתות בישראל ובני משפחותיהם. כיום, ישנן בישראל כיתות הפועלות באין מפריע בלי שאיש מונע מהן לפגוע ולנצל את המשתתפים בהן באופן נפשי, פיזי וכספי.

למרבה הצער, המודעות לקיומן של כיתות וקבוצות רוחניות הרסניות בציבור החרדי איננה גבוהה, ורבים מגיעים לקבוצות ולכיתות בלי לדעת מי עומד מאחוריהן ומהן מטרותיו האמיתיות.

לכן, זה הזמן לפקוח עין ביתר שאת ולהזהיר גדולים על הקטנים. אם מישהו מכם נפגע או שיש לו קרוב משפחה אהוב שנפל ברשת, ביכולתו לפנות ל'מרכז' ולקבל סיוע מקצועי.

הגב' ליכטנשטיין, העומדת בראשו, היא אישה חרדית, ופעילותה זוכה לברכתם ועידודם של מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א.

Sample